In the sphere of spirituality, character development has a special place, the importance of which is in no way less than that of spiritual welfare itself. Our Revered Lalaji Maharaj always laid emphasis on the special importance of character development. In one place he has written: "I tell every human being: Every seeker should, from the very beginning try his best to maintain and improve the condition of his personal character. No word should leave the mouth which is likely to be objectionable to anyone. Nor should any such act be indulged in as is likely to be unpleasant to others. I am not as much a lover of spirituality as of character. If a seeker has achieved the *Dhruv Padh* but character weakness still exists in him, my understanding is that he has not understood the True Philosophy."

Hyderabad Office: 9676860293, 09848135872, 09440811080

Delhi Office: 09810572501, 09873711011, 09871383780

OM TAT SAT

LOVING GIFT

Divine Shri Babuji Maharaj
Founders day Celebrations

&

Saint Sister Kasturiji
Birthday Function
at
Hyderabad

Held on 7th October 2012

Divine Shri Babuji Maharaj -
Saint Sister Kasturi Memorial Trust
(Regd.)

TEN COMMANDMENTS OF SAHAJ MARG

1) Rise before dawn. Offer your prayer and puja (worship) at the fixed hours, preferably before sunrise, sitting in one and the same pose. Have a separate place and *'asan'* (seat) for worship, Purity of mind and body be specially adhered to.

2) Begin your puja with a prayer for spiritual elevation, with a heart full of love and devotion.

3) Fix up your goal, which should be 'Complete Oneness' with God. Rest not till the ideal is achieved.

4) Be plain and simple, to be identical with Nature.

5) Be truthful. Take miseries as divine belssings for your own good and be thankful.

6) Know all people as brethren and treat them as such.

7) Be not revengeful for the wrongs done by others. Take them with gratitude as heavenly gifts.

8) Be happy to eat in constant divine thoughts whatever you get, with due regard to honest and pious earnings.

9) Mould your living so as to rouse a feeling of love and piety in others.

10) At bedtime, feeling the presence of God, repent for the wrongs committed. Beg forgiveness in a supplicant mood, resolving not to allow repetition of the same.

.....

FIRST MESSAGE

Rev. Babuji Maharaj

Dear Brothers,

I have devoted the major part of my life to constant remembrance. I was twenty-two when I gained access to the holy feet of my Master, Samarth Guru Mahatma Ram Chandra ji Maharaj of Fatehgrah, who brought me up in the lap of his grace and affection. My only Object, and the main pursuit of life, has ever been the devoted worship of my Master and this continues from the beginning to end(i.e., till my present state). I took him into my heart as an object of worship and never took, nor do I take even now, anyone else into my view. May God keep up this feeling of mine for ever.

I did not take in any one but my Master, nor did I ever look to any other but him. It is, as a general rule, the primary duty of a true disciple and the only key to success. That is the only means which helps the removing of impurities from the heart and the overcoming of all obstructions on the path. It effects the unfoldment of the knots. It is in fact the real essence of all sadhanas. One who has tasted it once shall never part with it in life nor lean towards any other side. This is the unfailing process which our revered Master and all the sages of eminence had followed.

MY PAIN

Rev. Babuji Maharaj

Everyone has his own story of pain and sorrow. I too have mine, but that is of a different nature. When fortune favored me, I got access to my Master's feet and submitted myself entirely to His will. Soon I developed a peculiar state of mind which continued for a considerable period of time. After that I developed a feeling of impatience in me which persisted. It soon developed into a sort of restlessness and pain. After a time the pangs of it had aggravated so much that if anybody else, not in touch with spirituality, had it , he might have been inclined to commit suicide. But the feeling, 'Let Thy will be done', which was deeply rooted in me, gave me courage and consolation to bear it.

I had that pain-longing, craving or restlessness, as one may be pleased to call it, so dear to my heart that for it I could sacrifice even thousands of lives of mine. I wish to have the same pain created in me again, which no joy or bliss can ever match. It had no parallel and of it one might be induced to forego even the bliss of paradise. I fear people might be led away to misunderstand it as a fit of lunacy. But dear brethren, all that a hungry man wants is loaves, and my entire structure was built up in that way. For this reason I eagerly wish this pain to be created in you all which shall be a source of satisfaction to me as well. Does it not thus become a part of your duty to see that I am satisfied in this respect? If one has to even an iota of devotion in me, he will feel naturally induced to take up what may promise me peace and consolation, after all my life's toil and unrest. It is one of the primary duties of a *sadhaka.*

GENERAL HINTS FOR THE 'PRECEPTORS' & 'ABHYASIS'

PERTAINING TO SADHANA:-

1. One should aspire for the highest. Peace and other things should be secondary. The abhyasi aspiring for the highest can be said to be the true Abhyasi.
2. One must be regular in the abhyas. If interest in meditation is created, half of the work is done.
3. After finishing puja one must look to of brood over his condition. This helps him to develop sensitivity.
4. One should not worry about the thoughts that rise during mediation or at the times. They rise for the sake of fall. It is not possible to overcome complexly thoughtless.
5. It is generally seen that I go on cleaning the abhyasis and they go on spoiling their condition. How then can they progress? They will get maximum benefit if they cooperate with me.
6. One should develop craving for realization.
7. Abhyasi should follow Master with wisdom
8. It is not possible to eradicate anger completely, as it is a thing bestowed by God. One should make right use of it. But greed is our own creation. It should be eradicated completely. One should not have greed even for spirituality. It has seen that some abhyasis are very greedy for taking sittings from preceptors.
9. Transformation can be brought about in two ways-firstly by desiring for it and secondly through force. But in the latter case there is no lasting effect. So, every abhyasi should intensely desire for the transformation.
10. One should control one's freedom of action. The Ten Commandments are meant for this purpose only.

11. Abhyasi should have control over little things of the daily routine. If not, how can they expect to have control/command over big things?
12. Chaste life should be preferred at all costs. There would be moderation in all matters. Chastity and moderation bespeak the character of a person.
13. One should be able to discern between good and bad. Having no discernment is the characteristic of an inferior man.
14. Abhyasi should not entertain the idea of becoming a preceptor. If anybody has the idea of rendering service to the Mission, there are other ways by which he can serve the Mission.
15. it is not possible to attain a perfect balanced state, because perfect balance brings about death. But one can reach near to it where one becomes almost balanced.
16. Liking something means egoism. So, one should rise above likes and dislikes.

PERTAINING TO MORAL DISCIPLINE:-

1. One should see that no curvature sets in.
2. Every abhyasi should develop morality and discipline.
3. One should avoid laziness. Great empires in the past saw their decline due to the laziness of the rulers.
4. Some respectable distance should be maintained between male and female abhyasis. They should not mix very freely as they do with the members of their own sex.
5. One should avoid drinks. In intoxication there is the effect of matter which obscures the brain and spirituality suffers.
6. Abhyasi should try to maintain economy in all matters. Whether one spends five rupees or five thousand, it matters a little, but it should not be spent unnecessarily.

7. Simplicity is the life of Nature. Everyone should imitate it. The charm in this Mission is that there is no charm. This is the most distinguishing feature of our Mission. It is pure and simple.
8. Abhyasi should not engage himself in false propaganda.
9. Greatness lies in humility and meekness. So, every abhyasi should develop these qualities.
10. Abhyasis should avoid bringing their friends/relatives and others who are not abhyasis during the Utsava.

RAM CHANDRA
Founder- President

Dated: February 6, 1981
Shahajahanpur

CONDUCT AT THE BHANDARAS

Rev. Lalaji Saheb

1. There should be mutual respect among all the abhyasis
2. There should be no question of more or loess during the function
3. All should consider everyone as progeny of the same parent
4. Nothing should occur that might be distasteful to one another
5. Un becoming conduct is to be desisted from
6. Mind should be directed to a single direction
7. There should be no liking for discussion – only necessary matters may be enquired into.
8. The purpose of the annual function is to refresh the memory of whom it commemorates.
9. There should be no consideration of who is whose master (guide) or disciple- the shower (of Grace) is to be one and the same.

EXPANSE OF HEART

Rev. Babuji Maharaj

'Heart' is such a thing which may be likened to some thing which is lying hidden at the bottom of a pond, but it is there, definitely. Actually from spirit point of view the mere piece of flesh can not be called the 'Heart' . It is the pond in which the 'Heart' is lost and its search starts when we feel something missing. It is free from the limits and bonds of that fleshy piece although it is inhbitant in that.

In the spiritual field it is actually the seed which has become the tree with whose fruit one feels satiated. It s branches spread all over so much so that they cover up every knot and establish their effect in it for ever. It may rightly be called something which has been made by Nature it self or has been conceived by Nature. Its purer form contains such a power which may called the Mother Power. It is like a seed which sprouts after losing its existence. It spreads into the entire cosmos in due course of time and gets merged in that in such a way that without losing its individuality it takes one up to Ultimate. It is that staircase which we go on climbing and reach a stage which an abhyasi can.

I have talked about the Heart Region, the Mind Region and then the Central Region in my books. **The entire map of Central Region is printed in the 'Heart'. It has taken me three days to conclude that the same numbers of circles as in the central Region can be perceived in this seed also after its little growth.** The study of this Region can enable us to cross a number of circles of the central Region and finally we reach the Divine. There are only seven circles. If I start transmitting on the above lines, I am afraid, the people will start running away from me and attention for months may not be necessary if I take up this work in the beginning itself. This training can be under gone after achieving quite a standing.

I have gone into details. I come back to the main point. This growth of Heart, as mentioned above, gets merged into the cosmos as it reaches the cosmos. It means that it loses its atoms, but the rings remains.If some one break trhough these rings and comes to the expanse he gets limitless energy. These rings are not broken in every case, but only in that case where Nature wants to get her special work done and these cannot be broken without His consent. From here the subtle force emanates and things goes still farther as the rings produce energy through resistance. The thing thus goes on farther and farther after rubbing with that place till the fact that just a sort of essence remains. To call that thing essence would mean making it heavier many folds. When this last essence gets diverted towards the Central Region and the man reaches that place through His Permission, that thing which I have called essence also loses its individuality, and what happens next in that swimming can be understood by one who has been blessed by God alone. There after he cannot write or speak of his conditions. Now you yourself decide as to what the expanse of Heart is and how it happens. You alone can estimate as to how much your Heart has expanded.

"Etiquette is necessary everywhere. To submit to the will of God is human etiquette. It is very the basis of devotion. One should consider oneself as a devotee and HIM as the object of his worship."

"Be bold enough to make up your mind for anything. Step in with a strong will and your success will be sure."

"Three things are necessary. Right action, Right practice and Right Master.

"The only purpose of human existence was to realize one's nature which is Divine. We must try a way which will put us into direct contact with the Ultimate Reality."

Rev. Babuji Maharaj

SIGNIFICANCE OF LAYAVASTA
(Talk given by Saint Sister Kasturi at Vijayawada)

Shri Babuji Maharaj said that after *Layavasta* begins, the abhyasis start to live in the condition of 'Living Dead'. It means that although physically he remains a living being he is unconscious of his thoughts and actions because of his complete drowning in HIM. He further said until the *Layavasta* becomes complete, both the CAUSE i.e., the Remembrance of the aspirant by the Divine Personality of Shri Babuji Maharaj and CONDITION i.e., the changing spiritual condition in the aspirant as a result of the constant reflection of the Divine Power in Him, go side by side. When Layavastha is completed, then the aspirant is bestowed with the condition of 'Negation from Negation'. It so happens because he then gets completely lost in that in which he was drowned and forgets in whom he was drowned.

Sri Babuji Maharaj has said "Layasta opens the door of Divinity for you". Needless to mention here that in meditation there is no layavasta. Meditation is simply the first step on the path of spiritual journey. Layavasta of the aspirant in the Divine Being starts with the beginning of the process of dissolution of the SELF (EGO) through our constant and humble offering of it to HIM.

After bestowing the condition of Layavasta to the aspirant, Shri Babuji makes to ensure that the casual body, subtle body and the soul all would get dissolved in HIM to attain the Oneness with the Divine. Now whatever remains in the inner of aspirant is just the Remembrance of the Master which would continue to take work through the aspirant. He also writes that His Remembrance is 'His SUBTLE FORM' which would work for the upliftment of the humanity.

At this stage now he also further emphasizes to clarify that 'SUBTLE FORM' here should not be understood to mean that the ordinary subtle body which is in the inner core of every human being. The real meaning of 'the Subtle body of the Divine' may be understood only when with the grace of Shri Babuji Maharaj you are blessed with the feeling that really you are Omnipotent and Omnipresent. The dwelling place of this 'Subtle form of the Divine Personality is then, the inner core of such abhyasis/preceptors who have attained Layavasta i.e., 'Oneness with HIM!' Hence Shri Babuji Maharaj has always emphasized the need for attaining the Layavasta. He also said that only Layavasta paves the way for 'Realization of the Ultimate'. Without attaining that stage it is not possible.

It was probably in this context that after granting permission to work as a preceptor, He told that 'Work of high standard can be done only when the thought of the aspirant's spiritual advancement will be of the same standard and intensity as it was for the own advancement of the preceptor. In that case the subtle body of the abhyasis/preceptors that have attained Layavasta will automatically remain active in the inner of every recipient abhyasi and their progress will be specially speeded up. It will be "consistent and constant" as well.

> There should be attraction, humility and submissiveness in conversing with others. One should not indulge in unnecessary argumentation and useless criticism. One should ask only relevant quations.
>
> *Spirituality is my responsibility.*
>
> *Moulding is your duty.*
>
> **Rev. Babuji Maharaj**

Babuji is the Ultimate Consciousness

Dr. V.P.Rao, Tirupathi

Rev.Lalji Saheb expressed that an aspirant to Reality should sincerely endeavour to shape his character, to bestow his attention to his moral life & to read the path of righteousness. Good character basic factor of life, is held in high esteem & considered to occupy the pinnacle of purity & perfection. Anything short of this cannot lead one to progress. The balanced condition of the mind is an expression of the right attitude of man in all his activities, under varied circumstances; it is reflection of his character.

The pure heart in commnunion with the base or the source pours itself forth naturally with nobility, magnanimity & love. He is much engrossed in his transient terrestrial glory & fails to recognize the purpose of his present birth. The apparent supremacy of man has rendered him blind to the thical destitution & has paradoxically taken him farther away from his goal, his original home. The temporary mental withdrawal in solitude & in silence may be spurned as a lazy practice. Babuji said, "Nothing belongs to Me. but what is entrusted to me by My Master is for the use of other."

My vision was directed to the unseen. My thought was engrossed in the unimaginable. Consciousness of our ego results in utter failure. When he has transcended his ego, is not conscious of his spernal condition & is not even aware of his service to humanity he will have the good fortune to be blessed with the responsibility of serving abhyasis. We must feel confident that our divine Guru exists in us. It is our duty to tread the path of righteousness & achieve the goal of life. What else except a tiny heart can be the fittest offering for the achievement of the dearest object of life.

Babuji is Eternal. He was an immensity of simplicity with an everlasting union with the Ultimate. Revered Babuji has come into existence in this world as the Supreme Personality as ordained by nature. "The work of Nature now has been left solely unto you & you alone are to do it wholly, just now, as well as after physical dissolution.

Life of Babuji is not a life in literal sense. It is a state of Being an Eternal Existence.

Meditation is the only means to approach the Centre. He (Babuji) is the only power that can extricate us from the intricacies of the path. The greater the devotion and surrender, the greater will be the force flowing into him. The merging in Master is of highest value.

* The only purpose of human existence was to realise one's nature which is Divine. We must try a way which will put us into direct contact with the Ultimate Reality.

* When you are in true shape before, Him, this is Liberation; and this forces Him to reveal Himself to you, and this is Realisation.

* What is the meaning of progress ?

  Feeling of nearness to the Master.

* The glory of God is reflected only in the heart, which is pure like a mirror.

Rev. Babuji Maharaj

ఫౌండర్స్‌డే ఉత్సవము

(అక్టోబర్ 7 -2012)

మనమందరము ఈ రోజు పూజ్య బాబూజీ మహారాజ్ గారి స్మరణలో ఫౌండర్స్‌డే ఉత్సవము జరుపుకొంటున్నాము. ఈ సందర్భంగా ఆ విశిష్ట మూర్తిమత్వం గురించిన విశేషాలను గుర్తుకు తెచ్చుకొందాము.

పూజ్యశ్రీ బాబూజీ మహారాజ్ 30వ ఏప్రిల్ 1899 వైశాఖ బహుళ పంచమినాడు ఒక గౌరవనీయమైన కాయస్థ కుటుంబంలో జన్మించారు. తండ్రిగారు రాయ్ బహుదూర్ బద్రీ ప్రసాద్‌గారు తండ్రి రాయ్ బహుదూర్ బద్రీప్రసాద్‌గారు మొదటి తరగతి ప్రత్యేక మేజిస్ట్రేట్ తల్లి శ్రీమతి జసోదా కున్వర్‌గారు సదాచార సంపన్నులు.

శ్రీబాబాజీ చిన్న తనము నుండి యే ఆధ్యాత్మక యందు ఆసక్తి కలవారు వారికి 6,7 సం॥వయస్సు ఉన్నప్పుడు వారి తల్లిగారు పూర్వాచార ప్రకారం పూజ చేయుట చూసి తనకు కూడ పూజ నేర్పమని అడిగినారు. ఆమె బాబూజీ నొసటకు గంధమువూసి పూజ అయినది అని చేప్పేవారు ఆయన కూడ పూజ చేసాననే సంతృప్తి సంతోషము పోందేవారు.

తోమ్మిది సం॥ వయస్సు నుండే శ్రీబాబూజీలో భగవత్ సాక్షాత్కారానికై తపన ప్రారంభమైనది ఫలితంగా నీళ్ళలో మునిగిన వానివలె అయోమయంలో కలవరంలో ఉండి పోయినారు అప్పుడు భగవద్గీత చదవడం ప్రారంభించినారు కాని అది ఏ మాత్రము ఆయన ఆధ్యాత్మిక ఆర్తిని తీర్చ లేక పోయింది. సాక్షాత్కారాన్ని పొందగలిగే పద్ధతిని ఉపదేశించమని శ్రీబాభూజీ వారి కుటుంబపురోహితుణ్ణి అడిగినారు. ఆయన "రామ ,రామ" అని జపము చేయమని చెప్పినారు. ఏడు దినములు జపము చేసిన తరువాత తన స్థితిలో ఎటువంటి మార్పు లేక పోయిడంలో బాబూజీ దానిని వదలి విగ్రహారాధన మొదలు పెట్టినారు కాని అదికూడ సరియైన పద్ధతి కాదని తెలుసుకొని విడిచి పెట్టినారు.

ఇవన్నియును బాబూజీ ఆధ్యాత్మిక తృష్ణను తీర్చలేదు. 14సం॥ వయస్సు వరకు అయొమయ స్థితి కొనసాగింది. సమర్ధుడైన గురువర్యులు లభించాలని నిరంతరము ప్రార్థించేవారు.

16 ఏండ్ల వయస్సుకి బాబూజీ ఇంగ్లీషు ఉర్దూ, పర్షియన్ సాహిత్యాలు భూగోళ చరిత్ర ఎక్కువగా అధ్యయనము చేసినారు బాబూజీ మంచి హాకీ క్రీడాకారుడు. గుర్రపు స్వారీ కూడ ఆయనకు చాల ఇష్టము.

బాబూజీ పాఠశాలలో చదువుతున్న రోజులలో ఉపాధ్యాయులకి, తోటి విద్యార్థులకి కలిగే శారీరక బాధలను తన అంత్ణశక్తితో తగ్గించేవారు. బాబూజీకి 19వ ఏట భగవతిగారితో వివాహము జరిగినది.

ఉత్తర ప్రదేశ్‌లోని ఫతేఘడ్‌లో సమర్థసద్గురు మహాత్మ శ్రీరామ చంద్రాజీమహారాజ్ అనే గురుదేవులు ఉన్నట్టు శ్రీబాబూజీకి తెలిసినది.

1922సం॥ జూన్ 3న తేదీన శ్రీ బాబూజీ ఆ గురుదేవుల పాదపద్మాలను చేరినారు. అందరూ ఫతేఘడ్ వాస్తవ్యులైన శ్రీ రాచంద్రజీ మహారాజ్‌గారిని ప్రేమతో "లాలాజీ" అని పిలిచేవారు. లాలాజీ నేర్పిన ధ్యాన మార్గము బాబూజీ ఎంతో సంతృప్తి కలిగించినది. "నా గురుదేవులను కనుగోన్నాను" అనే భావన ఏర్పడినది.

మెట్రిక్యులేషన్ తరువాత బాబూజీ 1925 జనవరి 12న షాహజాన్‌పూర్ న్యాయస్థానంలో ఉద్యోగిగా చేరి,1956లో రికార్డ్ కీపర్‌గా పదవీ విరమణ చేశారు. ఉద్యోగకాలంలో బాబూజీ నిజాయితీకి క్రమశిక్షణకు పై అధికారులందరి మన్ననలను పొందారు.

తన శిక్షణాకాలంలో బాబూజీకి లాలాజీగారిని కలుసుకోనడానికి ఎక్కువ అవకాశాలు లభించలేదు. అయిననూ బాబూజీకి తన గురుదేవుల యందు గల భక్తి అచంచలమూ నిరుసమానము. సమర్పణ సంపూర్ణము. లాలాజీ కూడ తన మిగిలిన శిష్యులతో "రామచంద్ర నా ఆధ్యాత్మిక వారసుడు" అని చెప్తూ ఉండేవారు 1931

ఆగష్టు 14న శ్రీలాలాజీ పాంచ భౌతిక శరీరాన్ని వదలివేసిన తరువాత సమస్త మానవాళికి ఆధ్యాత్మిక మార్గ దర్శకత్వం వహించాల్సిన బాధ్యత బాబూజీ తీసుకొన్నారు. ఆ క్రమంలో తమ గురుదేవుల పవిత్రనామంతో "శ్రీరామచంద్రమిషన్"ను 1945 ఏప్రిల్‌న స్థాపించారు. ప్రాణాహుతి ప్రసారం ద్వారా సహజమార్గ సాధనా పద్ధతిని మానవాళికి అందించారు.

బాబాజీ రచించిన గ్రంథములు భావితరాల వారికి తరగని ఆధ్యాత్మిక సంపద. అజ్ఞానపు తిమిరాన్ని తోలగించే సూర్యప్రభలు అనంతత్వపు వైపు పయనించే వారికి కరదీపికలు.

భగవత్ సాక్షాత్కారమేకాక ఇంతవరకు ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచలో ఆవిష్కరించబడని అంతిమసాక్షాత్కారాన్ని కూడా బాబాజీ సులభతరం చేశారు.

ఈ విషయాలన్నీ షాహజన్‌పూర్ వాస్తవ్యులైన శ్రీరామచంద్రాజీ మహారాజ్‌గారి జీవిత విశేషాలను మాత్రమే తెలియ చేస్తాయి. "బాబూజీ ఎవరు?" అనేప్రశ్నకు సమాధానం ప్రతి అభ్యాసి తన హృదయాంతరాళపు లోతులలో పూర్తిగా మునిగి తెలుసుకొనవలసినదే.

సెయింట్ కస్తూరి బహెన్‌జీ సంక్షిప్త జీవిత చరిత్ర

సెయింట్ కస్తూరి బహెన్‌జీ 1926 సంవత్సరము సెప్టెంబర్ 26 తేదీన లఖింపూర్ ఖేరి (ఉత్తరప్రదేశ్) నందు శ్రీ పండిట్ రాందాస్ చతుర్వేది, శ్రీమతి భగవతిదేవి పుణ్యదంపతులకు జన్మించారు.

కస్తూరి బహెన్‌జీ ఉన్నత పాఠశాల విద్యాభ్యాసమును 1945 సంవత్సరములో పూర్తిచేసినారు. ఆమె చిన్నతనం నుండే సెయింట్ (సంత్) గుణాలతో భాసిల్లేవారు.

కస్తూరి బహెన్‌జీ తండ్రిగారు మిగతా కుటుంబ సభ్యులు అందరు కూడ భగవదారాధకులు, భక్తి తత్పరులు. సంత్‌లు, ఫకీర్లు తరచుగా వారి గృహానికి వచ్చి వెళ్ళుతూ వుండేవారు. ఆమె తండ్రిగారు అయిన శ్రీ పండిట్ రాందాస్ చతుర్వేదిగారు

చాలా భక్తి శ్రద్ధలతో ఆ సత్సంగాలలో పాల్గనేవారు. ఆయన దానశీలి మరియు అందరికి కష్టములలో చాలా సహాయము చేసేవారు. పేద విద్యార్థులకు పుస్తకాలు, దుస్తులు ఇచ్చి పాఠశాల ఫీజులను కట్టి, వారికి సహాయపడేవారు. వారి కుటుంబ సభ్యులు అందరు కూడ దైవ వర ప్రసాదితమైన సంగీతము, గాత్రము, రచనలలో నిష్ణాతులు. వారందరు కూడ తరచు సాయంత్రం జరిగే భక్తి పూర్వకమయిన భజనలు, కీర్తనలు, గానములో పాల్గని పరవశించేవారు.

దివ్యదర్శనము

స్పెషల్ పర్సనాలిటీ (విశిష్టమూర్తిమత్వము) అయిన శ్రీ బాబూజీ మహరాజ్ శుభ దర్శనానికి పూర్వమే బహెన్‌జీకి ఒక దివ్య సంఘటన అనుభవమయినది. 1948 సంవత్సరము జనవరి నెలలో ఒక సాయంత్రము ఆమె ఆలోచనారహిత స్థితిలో ఆకాశాన్ని వీక్షిస్తున్నారు. హఠాత్తుగా ఒక కాంతి విస్తరిస్తూ వుండడము, ఆ ప్రకాశం మధ్యలో భగవాన్ శ్రీరాముని రూపాన్ని ఆమె గమనించారు. కొద్దిసేపటికి ఆ రూపము అదృశ్యమై భగవాన్ శ్రీకృష్ణుని రూపము ప్రత్యక్షమయినది. తరువాత అది కూడ మాయమై ఓం ప్రత్యక్షమయినది. కొంతసేపటికి అది కూడా అంతర్థానమై, ఆ ప్రకాశంలో, సుకుమారమయిన రూపంతో, అందమయిన, తెల్లని గడ్డంతో, ప్రకాశవంతమయిన మహాపురుషుడు దివ్య తేజస్సును విరజిమ్ముతూ కనిపించారు. ఎంతసేపు ఆ దృశ్యాన్ని వీక్షిస్తూ ఉండిపోయారో, మైమరచిపోయిన ఆమెకు తెలియలేదు. కాని కొంతసేపటికి హఠాత్తుగా ఆమె, ఆకాశం మామూలుగా ఉండడము గమనించారు. అప్పటి నుండి కస్తూరీ బహెన్‌జీ అంతరంగం ఆమెకు తెలియకుండానే ఆ దివ్యరూపం కొరకు వెదుకుతూ నిరీక్షించసాగినది.

ఆ రాత్రి ఆమెకు ఒక కల వచ్చినది. అందులో ఆమె తన కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి కాళిదేవి ఆలయం ముఖద్వారం ముందు నిలబడి వున్నారు. ద్వారం దగ్గర అందమయిన గడ్డంతో ఒక దివ్య పురుషుడు నిర్మల ప్రశాంతతతో నిలబడి వున్నారు. ఆ మహాపురుషుడు ఆమెకు ఒక ఖడ్గమును అందించినారు. ఆలయంలోనికి

ప్రవేశించాలంటే ఆ ఖడ్గంతో ఆమె తన తలను ఖండించి, ఆ మహాత్ముని చేతికి ఇవ్వాలనే నిబంధనను విధించినారు. వెంటనే మరియొక ఆలోచన లేకుండా, సోదరి కస్తూరీ, తన తలను ఖండించి ఆ మహాపురుషుని చేతిలో వుంచి, ఆలయంలోనికి ప్రవేశించినది. కాని అక్కడ ఎటువంటి విగ్రహము లేదు. ఒక ప్రశాంతమయిన వాతావరణము నెలకొని వున్నది. ఆమె స్థితి కూడా దివ్యత్వంతో నిండి వున్నది. కల అంతటితో అంతమయినది. కాని, ఆ దృశ్యం నిద్రలేచిన తరువాత కూడ ఆమె స్మృతి పథం నుండి తొలగిపోలేదు.

తరువాత రోజు, అంటే 1948 సంవత్సరము జనవరి 3వ తారీఖు సాయంత్రం బహెన్‌జీ జీవితంలో అత్యంత ఆశ్చర్యకరమయిన సంఘటన జరిగినది. పూజ్యశ్రీ బాబూజీ మహారాజ్ వారి గృహమునకు విచ్చేసినారు. శ్రీ బాబూజీని చూసి ఆమె ఆశ్చర్యచకిత అయినారు. ఎందుకంటే ఆయనే అంతకు ముందు రోజు ఆకాశంలో దర్శనం ఇచ్చిన దివ్య పురుషుడు. పరిపూర్ణ మార్గదర్శి కోసం ఆమె నిరీక్షణ ఫలించినది. ఆశ్చర్య, అనురాగాలతో బహెన్‌జీ, “ఓ బాబూజీ! ఇంత కాలం నేను మీ గురించే వెదుకుతున్నాను” అని అన్నారు. దానికి బాబూజీ, “బిటియా నేను కూడ నీ గురించే వెదుకుచున్నాను. ఇప్పటికి నీవు కనిపించినావు” అని అన్నారు. ఈ విధంగా మొదటిసారి కస్తూరీ బహెన్‌జీ, శ్రీ బాబూజీ మహారాజ్‌ను ఆమె ఇంటి దగ్గర కలుసుకొన్నప్పుడు దివ్యధారా ప్రవాహం సంభాషణ రూపంగా మొదలయినది.

సాధారణముగా శిష్యుడు గురువును వెదుకుతూ ఆయనను చేరుతాడు. కాని కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలలో మాత్రము సద్గురువే స్వయంగా తన ప్రియశిష్యుని గురించి, శిష్యుని గృహానికి వెళ్ళడమనేది చాలా అరుదుగా సంభవిస్తుంది. ఈ విధంగా 1948 సంవత్సరము నుండి ఆమె ఆధ్యాత్మిక యాత్ర ప్రారంభమయినది. బహెన్‌జీ తన ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను వ్రాసుకొని వాటిని ఉత్తరాల ద్వారా శ్రీ బాబూజీకి తెలియ పరచేవారు. శ్రీ బాబూజీ కూడ ఆమె ఆధ్యాత్మి ప్రగతికి అవసరమైన సూచనలు చేస్తూ జవాబులు ఇచ్చేవారు. శ్రీబాబూజీ మహారాజ్ మరియు కస్తూరీ బహెన్‌జీ

మధ్య జరిగిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు మానవాళికి వారు ప్రసాదించిన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన సంపద వాటిని “అనంతయాత్ర” అనే పేరుతో 5 భాగాలుగా ప్రచురించినారు. బహెన్‌జీ వ్రాసిన అన్ని గ్రంథాలు, రచనలు కూడా శ్రీ బాబూజీ మహారాజ్ ఆమెకు ప్రసాదించిన ఆధ్యాత్మిక దివ్య అనుభూతులు, స్థితులు మాత్రమే.

సంత్‌గతి, ఆధ్యాత్మిక అనంత యాత్ర

బహెన్‌జీ శ్రీబాబూజీ మహారాజ్‌ను కలిసినప్పటి నుండి ఆమె ఆధ్యాత్మిక యాత్ర ఆయన మార్గదర్శకత్వంలో కొనసాగింది. ఆయన, మానవాళి దివ్య వికాసం కొరకు, ప్రకృతి కోరిక మేరకు అవతరించిన విశిష్టమూర్తిమత్వము (స్పెషల్ పర్సనాలిటి) అనే సత్యమును బహెన్‌జీ అతి త్వరలోనే గ్రహించినారు. 1949 నవంబర్ 7వ తేదీన శ్రీ బాబూజీ మహారాజ్, అభ్యాసులను ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి మార్గంలో తీసుకొని వెళుటకు కస్తూరీ బహెన్‌జీని ప్రిసెప్టర్‌గా నియమించినారు. అప్పటి నుండి ఆమె సమస్తము శ్రీ బాబూజీకి అర్పణ చేస్తూ తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించినారు. ఆమె ప్రకృతి కార్య నిర్వహణలో పాలు పంచుకుంటూ శ్రీ బాబూజీ అప్పగించిన అనేక కర్తవ్యాలను పూర్తి చేసారు. 1953 అక్టోబర్ 27వ తేదీన శ్రీబాబూజీ మహారాజ్ బహెన్‌జీకి సెయింట్ (సంత్-గతి) అనే ఆధ్యాత్మిక స్థితిని ప్రసాదించినారు. అప్పటి నుండి శ్రీ బాబూజీ బహెన్‌జీ గురించి ఎవరితోనయినా చెప్పవలసి వస్తే “సెయింట్ కస్తూరీ” అని చెప్పేవారు. 1955 ఆగష్టు 29న, “నీవు నాలో లయం అయినావు, ఇక నీవు నీకు జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రులకు చెందిన కస్తూరివి కాదు” అని శ్రీ బాబూజీ ఆమెకు వ్రాసినారు. 1964 సెప్టెంబర్ 15న శ్రీ బాబూజీ, “బిటియా నీవు భగవంతుని స్థితిని పొందినావు”, అని తెలిపినారు. 1967 సెప్టెంబర్ 15న ఆమె సెంట్రల్ రీజియన్ (కేంద్ర మండలం)లో ప్రవేశించినారు. 1968 జూన్ 28న ఆమె బ్లిస్ (పరమానంద స్థితి) లో ప్రవేశించినారు. 1975 మే 2న బహెన్‌జీ, శ్రీబాబూజీకి, “నన్ను ఎవరో అనంత సాగరాన్ని దాటించినట్లుగా వుంది”, అని లేఖ రూపంలో నివేదించినారు.

శ్రీబాబూజీ మహారాజ్ తమ రీసెర్చి (ఆధ్యాత్మిక పరిశోధన)ను సెయింట్ కస్తూరీ బహెన్‌జీ మీద చేసి, ఆమె అనుభవాలను, అనుభూతులను ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకానికి, ప్రగతికోసం పుస్తక రూపంలో ప్రచురణ చేయమని కోరినారు. అప్పటి నుండి ఆమె కలం నిరంతరం వ్రాస్తూనే వుంది. ఆమె మధుర స్వరం నుండి వెలువడిన భక్తి గీతాలు ప్రాణాహుతితోనూ, ఆధ్యాత్మిక స్థితులతోను నిండి దివ్య ప్రకంపనలను ప్రసారం చేస్తాయి. ఆమె వ్రాసిన గీతాలను అన్నింటిని "సంధ్యాకేగీత్" పేరుతో రెండు భాగాలుగా, ఆమె ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను సంకలన పరచి, "అనుభవసరిత" అనే పుస్తక రూపంలోను ప్రచురించినారు.

కస్తూరి బహెన్‌జీ తన జీవిత కాలమంతా అభ్యాసీల ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి మార్గదర్శకత్వం వహిస్తూనే, వారి శిక్షణ కోసం ప్రశిక్షకులను కూడ తయారు చేసినారు.

దాదాపు 63 సంవత్సరములుగా మానవాళికి నిర్విరామముగా సేవ చేస్తూ, సెయింట్ కస్తూరీ బహెన్‌జీ 22 ఫిబ్రవరి 2012న లక్నోలో మహాసమాధిని పొందినారు.

బహెన్‌జీ భౌతికంగా మన మధ్యలో వున్నప్పుడు కూడా ఆమె ఆ దివ్య దేశంలోనే జీవించేవారు. ఆమెను చూచిన వారికి, బహెన్‌జీ, శ్రీ బాబూజీ యొక్క ప్రతిబింబమూ అనే భావన కలిగేది. డివైన్ పర్సనాలిటీ దివ్య పురుషుడు శ్రీబాబూజీ మహారాజ్ యొక్క ప్రియాతి ప్రియమైన ఆధ్యాత్మిక పుత్రిక అయిన సెయింట్ కస్తూరీ బహెన్‌జీ, వారి ఆధ్యాత్మిక దివ్య సంపదను మానవాళికి పంచడానికే నిరంతరం కృషి చేసినారు, ఇంకా చేస్తూనే వుంటారు.

* ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో లక్ష్యం ఎప్పుడూ ఒక్కటే ఉండాలి. ద్వంద్వాలకు తావులేదు. అనుభవం, అనుభవం ద్వారా అనుభూతి మాత్రమే ఉంటాయి. అనుభూతి ద్వారానే "సత్‌తత్వం" (*Reality*) ఆవిష్కృతమవుతుంది.
* ఏదీ శాశ్వతం కాదన్న రహస్యం తెలిస్తే ఏది శాశ్వతమో తెలుస్తుంది. ఆ తెలుసుకోవడమే ఆధ్యాత్మికత్వం.

సహజమార్గ సాధన

సి.యస్. ప్రసాద్, హైదరాబాదు.

రాజమార్గము అనేది సాధనా పద్ధతి కాదు. ఒక జీవన విధానము ఈ సాధన అనేది యాంత్రికంగా చేసేది కాదు. ప్రేమ, భక్తి పూర్వకంగా శ్రీబాబూజీలో లయం కావడానికి, మన ఆంతరంగిక మార్పుకోసం మనం పడే తపన. సాధన అనే దానిని పరిమిత దృష్టితో చూడకుండా ఉంటే అదే జీవన విధానము కింద రూపు దిద్దుకుంటుంది. సాధనలో ధ్యానము ఒక ముఖ్యమైన అంగము.

ధ్యానము అంటే ఒకే లక్ష్యాన్ని గురించి మరల మరల ఆలోచించడం (Meditation is repeated thinking of the same object) ఇక్కడ మన మనస్సు ఒకే లక్ష్యము మీద ధ్యాస పెట్టడం జరుగుతుంది. ఎందుకంటే మనస్సు ఎక్కువగా దేని గురించి ఆలోచిస్తుందో దాని మీదే ధ్యాస (attention) ఉంటుంది. ఈ విధంగా మనం చేసే గంట ధ్యాన సమయంలో మనస్సు యొక్క ధ్యాస లక్ష్యము మీద ఉండి, మనం క్రమం తప్పకుండా ధ్యానము చేస్తూ ఉన్నట్లయితే అదే మనస్సుయొక్క అలవాటుగా మారుతుంది. ఈ అలవాటు ప్రభావం అంతరంగం అంటే నిమ్న చేతనా మనస్సు (Sub-conscious mind) మీద పడి అది నిరంతర స్మరణగా రూపు దిద్దుకుంటుంది. అంటే చేతనా మనస్సు (conscious mind) బాహ్య వ్యవహారాలలో మునిగి ఉన్నా, నిమ్న చేతనా మనస్సు మన లక్ష్యమైన బాబూజీ యొక్క నిరంతర స్మరణలో మునిగి ఉంటుంది. ఈ సందర్భంలో సమర్థ సద్గురు శ్రీ లాలాజీ మహారాజ్ ఏమన్నారంటే.....

Sow an act your reap a habit;
Sow a habit you reap a character
Sow a character your reap your destiny

అంటే క్రియ అనే విత్తనాన్ని నాటితే అలవాటు అనే పంట వస్తుంది. అలవాటు అనే విత్తనాన్ని నాటితే అది స్వభావము అనే పంటనిస్తుంది. స్వభావము అనే విత్తనాన్ని నాటితే గమ్యము లేదా లక్ష్యము అనే పంటనిస్తుంది. అంటే మనకు లక్ష్య సిద్ధి కలుగుతుంది. ఈ విధంగా మన అంతరంగంలో స్వభావ సిద్ధంగా నిరంతర స్మరణ

పాతుకొని ఉంటుంది. ఈ నిరంతర స్మరణయొక్క తరంగాలు ఎప్పుడైతే మన లక్ష్యమైన బాబూజీని తాకుతాయో, అప్పుడు మనం ఆ తరంగాల ద్వారా ఆయన దివ్య ప్రేమను బాబూజీ యొక్క ఉనికి (presence) గా అనుభూతి చెందుతాము . ఎప్పుడైతే బాబూజీ ఉనికిని నిరంతరం అనుభూతి చెందుతామో ఇక అప్పుడు నిరంతర స్మరణ తన పని పూర్తి అయినట్లుగా మనలను వదలి వెళుతుంది. ఎవరైనా మనకు కనిపించకుండా ఉన్నప్పుడే వారిని గురించి ఆలోచిస్తాము. కనిపించినప్పుడు వారి సామీప్యతను అనుభూతి చెందుతాము. ఈ సామీప్యతానుభవము మన అంతరంగంలో సహజంగా బాబూజీ వైపు ఆకర్షణని కలిగిస్తుంది. క్రమక్రమంగా అది విశ్వాసంగా రూపుదిద్దుకుని మనలో ఆయన యందు భక్తి ప్రేమలుగా ప్రకటితమవడం ప్రారంభమవుతుంది.

అప్పుడు లయావస్థకోసం తపన ప్రారంభమవుతుంది. తపన అంటే నీటిలో ఉన్న చేప బయట ఉన్నప్పుడు తిరిగి నీటిలోకి వెళ్ళడానికి పడే ఆరాటం లాంటిది. మనం స్వత్వ సిద్ధంగా దివ్యత్వంలోని ఒక భాగము కాబట్టి మనలోని చైతన్యము తిరిగి ఆ దివ్య చైతన్యములో లయం కావాలని తపన పడుతుంది. ఆ తపన వలన మనకి ఆ దివ్య చైతన్యమైన బాబూజీకి మధ్య ఉన్న దూరం మెల్లగా తరిగిపోతుంది. దాని మూలంగా దైవంతో మన ఆంతరిక అనుబంధం వృద్ధి చెందుతూ మనలోని దివ్యకాంతి మన బాహ్యాంతరాల అంతటా వ్యాపిస్తుంది. స్మరణ కూడ దివ్యత్వంలో లయం అయినప్పుడు మనం అంతటా దైవాన్ని మాత్రమే చూడగలము. ధ్యానము కూడ దాని లక్ష్యమైన దివ్యత్వంలో లయమై పోయి ఇంక ఆ దివ్య శక్తి మాత్రమే మిగిలిపోతుంది. ఆ తరువాత బాబూజీ కృపవలన ఆ దివ్యశక్తి ఉన్నత స్థితులలో వ్యాప్తి చెందుతూ లయం అవుతూ మన లక్ష్యమైన అనంతం వైపు ప్రయాణిస్తుంది. కాబట్టి సాధన యొక్క సారమైన దివ్యత్వాన్ని సంతరించు కోవడము అత్యావశ్యకము.

మహాత్మ శ్రీలాలాజీ సాహెబ్ మరియు డివైన్ పర్సనాలిటి శ్రీబాబాజీ మహారాజ్- వీరి ఇరువురి దివ్య జీవన విధానమే సమస్త మానవాళికి అనంతము(భూమా) వైపు దారి చూపే దివ్యకాంతి దీపికలు.

PRAYER

O Master !
Thou art the real goal of human life.
We are yet but slaves of wishes,
Putting bar to our advancement.
Thou art the only God and Power,
To bring us up to that stage.

Just before going to bed at night, offer prayer. The proper and the most effective method of prayer is to sit in a supplicant mood and repeat the same mentally twice or thrice. Then begin to meditate over its true sense and try to get lost into it.

One should be polite and humble. Cool and calm disposition alone is required for spirituality.

Rev. Babuji Maharaj

A grain of pracitce is better than tonnes of knowledge. Put into action what you have decided. Never mind if the whole world is against you, and your kith and kin for sake you. Be firm. Even if the Sun bursts and the skies fall upon you, do not swerve from the path you have taken up.

Rev. Babuji Maharaj